

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΤΩΝ ΚΥΡΙΟΤΕΡΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ

ΕΝΑ ΣΧΕΤΙΚΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ

ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗ

ΕΥΡΩΠΗ

ΙΣΧΥΡΑ ΕΘΝΗ

ΙΣΧΥΡΗ ΕΝΩΣΗ

DAVID LEE
PAUL MILLS
MICHAEL SCHLUTER

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΤΩΝ ΚΥΡΙΟΤΕΡΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ ΩΣ ΕΧΕΙ

Η Ευρώπη βρίσκεται σε μια κρίσιμη καμπή.

Το μακρύ ταξίδι προς την πολιτική ενοποίηση είχε υποστηριχθεί από μεγάλο αριθμό, συνήθως, πλουσιότερων Ευρωπαίων που έχουν κερδίσει περισσότερα από την παγκοσμιοποίηση και την ενιαία αγορά. Ωστόσο, η παρατεταμένη οικονομική επιβράδυνση μετά το 2008, που επιδεινώθηκε από το μη-βιώσιμο χρέος πολλών εθνών, αποκάλυψε και έδωσε φωνή σε μια σφοδρή έκφραση δυσαρέσκειας. Σήμερα, οι εκλογείς σε πολλές μεγάλες χώρες της ΕΕ είναι διχασμένοι, και όχι πάντα σύμφωνα με κομματικές γραμμές. Δεν είναι πλέον μια φαντασιοπληξία να πιστεύουμε ότι η απόφαση του Ηνωμένου Βασιλείου να εγκαταλείψει την ΕΕ θα μπορούσε να ακολουθηθεί από διαδικασίες ψηφοφοριών υπέρ της εξόδου από την ΕΕ στην Ιταλία, τη Γαλλία, τις Κάτω

Χώρες και την Ελλάδα. Εκτός από μια παρατεταμένη περίοδο δημοσιονομικής αδυναμίας και πολιτικής αστάθειας, η Ευρώπη αντιμετωπίζει μια υπαρξιακή κρίση.

Θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι τα πρόσφατα οικονομικά προβλήματα ήταν απλά κακή τύχη και ότι ο καλύτερος τρόπος για να προχωρήσουμε είναι να εντατικοποιήσουμε τη διαδικασία ενοποίησης - συμπεριλαμβανομένης της πολιτικής και δημοσιονομικής συγκέντρωσης χωρίς την οποία είναι δύσκολο να διατηρηθεί ένα ενιαίο νόμισμα που να καλύπτει ακόμη και ένα μέρος της ΕΕ. Αλλά αυτή η πρόταση είναι βολικά απλουστευτική. Η θέση υπέρ μιας «ολοένα στενότερης ένωσης», η οποία παρουσιάστηκε για πρώτη φορά από εκείνους που συνέταξαν τη Συνθήκη της Ρώμης, οραματίζεται μια οικειοθελή σύγκλιση μεταξύ των

λαών, όχι μια απλή συγχώνευση των πολιτικών και οικονομικών δομών μέσα στις οποίες ζουν. Τα δύο αυτά δεν είναι το ίδιο. Η πρώτη επιλογή μπορεί να νομιμοποιήσει τη δεύτερη. Η δεύτερη, όμως, δεν θα επιτυγχάνει από μόνη της την πρώτη.

Για την ακρίβεια, ορισμένοι από τους μηχανισμούς με τους οποίους η ΕΕ προσπάθησε να ενοποιήσει τους λαούς της ήταν από την πλευρά τους αντιπαράγωγικοί. Στα πλαίσια των σταθερών εσωτερικών συναλλαγματικών

Τα οικονομικά και πολιτικά συστήματα δημιουργούν και θέτουν τους όρους σχέσεων μεταξύ ολόκληρων τάξεων ανθρώπων σε ολόκληρη την Ευρώπη.

ισοτιμιών του ευρώ, η αποτυχία της Ελληνικής οικονομίας έχει μετατρέψει την Ελλάδα σε κράτος οικονομικής υποτέλειας - με αναμενόμενες επιπτώσεις ως προς τη διάθεση των Ελλήνων για τις χώρες-πιστωτές. Σε ευρύτερο επίπεδο, η εξάρτηση από τη χρηματοδότηση του χρέους, δημιουργεί στην ΕΕ, σε ατομικό, εταιρικό και εθνικό επίπεδο, ένα σφικτό δίκτυο αλληλεξάρτησης όσων αγωνίζονται για την αποπληρωμή δανείων και εκείνων που θα μπορούσαν, εν δυνάμει, να καταστραφούν. Η σχέση - ή, σωστά, η έλλειψη σχέσης - μεταξύ των επιχειρήσεων και των επενδυτών τους συνέβαλε στη διαμόρφωση ενός οικονομικού τοπίου στο οποίο το κεφάλαιο στοχεύει προς τα ισχυρότερα σημεία ανάπτυξης και παρασέρνει την εργασία στο πέρασμά του, με αποτέλεσμα ορισμένες φορές σοβαρές επιπτώσεις για τις χώρες με μεταναστευτικές ροές και κείνες που τις υποδέχονται.

Το θέμα είναι ότι τα οικονομικά και πολιτικά συστήματα δημιουργούν - και θέτουν τους όρους - των σχέσεων μεταξύ ολόκληρων τάξεων ανθρώπων σε ολόκληρη την Ευρώπη. Ορισμένα από αυτά τα συστήματα, όπως το ευρώ, έχουν σχεδιαστεί. Άλλα (συμπεριλαμβανομένης της χρηματοδότησης του χρέους, της λειτουργίας των κεφαλαιαγορών αλλά και του δημοκρατικού κύκλου σε μια κοινωνία) προϋπήρχαν ήδη στη δυτική πολιτική και οικονομία, και χρησιμοποιήθηκαν ή προσαρμόστηκαν κατά περίπτωση. Η ειρωνεία είναι, όμως, πως υπό το πρίσμα και των δηλωμένων στόχων του Ευρωπαϊκού σχεδίου, τα συστήματα αυτά και ο αντίκτυπός τους -συμπεριλαμβανομένου εκείνου επί της σχέσεως μεταξύ των σημερινών και των μελλοντικών πολιτών της Ευρώπης- δεν έχουν τεθεί υπό σε σοβαρό έλεγχο.

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ ΌΠΩΣ ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΕ ΝΑ ΕΙΝΑΙ

Αλλά τι θα είχε συμβεί αν η ΕΕ λάμβανε σοβαρά υπόψη της τη Συνθήκη της Ρώμης και έθετε όντως ως πρωταρχικό και ρεαλιστικό μακροπρόθεσμο στόχο μια «στενότερη ένωση», με την έννοια της συνειδητής σύγκλισης που θα βασίζεται σε μια ευρεία και λαϊκή κατανόηση της Ευρωπαϊκής ταυτότητας; Ποιες πολιτικές θα ενέπνεε έναν τέτοιο στόχο στον πραγματικό κόσμο;

Οι πολιτικές στην Ευρώπη, σε εθνικό και σε επίπεδο ΕΕ, αντικατοπτρίζουν ένα ευρύ φάσμα στόχων και προβληματισμών, συμπεριλαμβανομένων εκείνων της οικονομικής ανάπτυξης, της ασφάλειας, του περιορισμού των περιβαλλοντικών επιπτώσεων και, ασφαλώς, του αντίκτυπου αυτών των πολιτικών στο επίπεδο των ψήφων. Το παρόν κείμενο εκφράζει τη θέση πως είναι αναγκαία μια περαιτέρω επεξεργασία η οποία να λειτουργεί συνεκτικά ως προς τις προαναφερόμενες προβληματικές. Δηλαδή, ο αντίκτυπος των πολιτικών στις σχέσεις μεταξύ των λαών, μεταξύ των θεσμικών οργάνων, μεταξύ των ενδιαφερομένων μερών και μεταξύ των ατόμων. Ως εκ τούτου,

μια βασική πτυχή για την αξιολόγηση αυτών των πολιτικών δεν θα ήταν μόνο οι οικονομικές, κοινωνικές ή περιβαλλοντικές επιπτώσεις τους, αλλά και το αν αναμένονται να προάγουν τη μεγαλύτερη αλληλεπίδραση και αμοιβαία κατανόηση, την επαρκή δικαιοσύνη για όλα τα μέρη και τη σύγκλιση στόχων και αξιών.

Η Συνομοσπονδιακή Ευρώπη δεν προτείνει ούτε την απόσυρση από το Ευρωπαϊκό εγχείρημα, ούτε την απρόσεκτη, πρόωρη και βιαστική κίνηση προς την πλήρη πολιτική ολοκλήρωση. Αντιμετωπίζοντας την υποκείμενη αδυναμία των σχέσεων, προάγεται ένας πιο εποικοδομητικός και λιγότερο αμφιλεγόμενος τρόπος αντιμετώπισης του αναμφισβήτητου γεγονότος της αλληλεξάρτησης από τον οποίο κανένας Ευρωπαίος δεν μπορεί να ξεφύγει. Σε συνομοσπονδιακή δομή εντοπίζεται μια ευκαιρία για την ΕΕ και τα κράτη

*Ένα πολιτισμός που
βασίζεται τόσο πολύ
στα δικαιώματα και στις
ελευθερίες των ατόμων,
θα πρέπει, επίσης, να
εξετάζει τις σχέσεις που
κωδικοποιεί ως προς
τους σημαντικούς του
θεσμούς.*

που τη συναποτελούν να γίνουν ισχυρότερα από κοινού, να επιλύσουν τα ζητήματα της κυριαρχίας και να αναδιαμορφώσουν τις εξουσίες που διαθέτουν δρώντας στα πλαίσια της ΕΕ, την ιδιότητα του μέλους και τις διαδικασίες λειτουργίας των σημαντικότερων κεντρικών θεσμικών οργάνων της ΕΕ: το Συμβούλιο της Ευρώπης, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Το κείμενο επικεντρώνεται επίσης στον προβληματισμό για τα οικονομικά ζητήματα. Η Ευρώπη χρειάζεται έναν βρει τον τρόπο για να τονώσει την ανάπτυξη και να μειώσει, αντί να προσθέτει, ένα πρωτοφανές βάρος χρέους που θα μπορούσε να προκαλέσει, σε βραχυπρόθεσμο και μεσοπρόθεσμο επίπεδο, πιο καταστροφικές συνέπειες από ότι, για παράδειγμα, η αναγνωρισμένη απειλή της ανόδου της στάθμης της θάλασσας.

Το κείμενο θέτει είκοσι προτάσεις πολιτικής σε επτά κύριους τομείς. Αλλά πέρα από αυτό, είναι κάτι περισσότερο από μια πολιτική κατεύθυνση. Αναγνωρίζει ότι οι μεγάλες κινητήριες δυνάμεις σκέψης και δράσης που προέρχονται από τις Χριστιανικές ρίζες της Ευρώπης και τον Διαφωτισμό, δεν είναι πλήρεις από μόνες τους.

Στο τέλος, ένα πολιτισμός που βασίζεται τόσο πολύ στα δικαιώματα και στις ελευθερίες των ατόμων, θα πρέπει, επίσης, να εξετάζει τις σχέσεις που κωδικοποιεί ως προς τους σημαντικούς του θεσμούς και να δίνει ξεκάθαρη αξία στην ποιότητα της σχέσης που καλλιεργεί ως προς τον τρόπο που προάγει

για τη ζωή των πολιτών και εκπαιδεύει τις επόμενες γενιές. Η ελευθερία και η ισότητα είναι απαραίτητα ιδανικά - αλλά είναι μόνο δύο από τα τρία. Κανένα από τα δύο δεν μπορεί να εφαρμοστεί σε διάσταση από το τρίτο, το οποίο από τα μέσα του εικοστού αιώνα έχει λάβει πολύ λιγότερη προσοχή - δηλαδή την αδελφότητα.

ΣΥΝΟΨΗ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Πολιτικές δομές

1. Τροποποίηση της Συνθήκης της Λισαβόνας για τον επαναπροσδιορισμό της «ένωσης» ως ισχυρής συνομοσπονδιακής δομής και όχι ως ομοσπονδίας (ΕΠΙΠΕΔΟ ΕΕ).
2. Τροποποίηση της Συνθήκης της Λισαβόνας για την ενίσχυση της βιωσιμότητας των μελλοντικών γενεών, με την ένταξή τους, επίσημα, ως συμβαλλόμενων μερών της ΕΕ, και με τη διεύρυνση των στόχων της εκπαιδευτικής πολιτικής στα κράτη-μέλη (ΕΠΙΠΕΔΟ ΕΕ).

Διεθνή οικονομικά εντός της ΕΕ

3. Εφαρμογή συμμετρικής πειθαρχίας στις ελλειμματικές αλλά και στις πλεονασματικές οικονομίες (ΕΠΙΠΕΔΟ ΕΕ).
4. Να παγώσει ο στόχος της επίτευξης μιας ζώνης ενιαίου νομίσματος για ολόκληρη την ΕΕ και εν τω μεταξύ να επανενεργοποιηθεί ένα ευέλικτο καθεστώς συναλλαγματικών ισοτιμιών για την ταχεία διόρθωση των ανισορροπιών του ισοζυγίου πληρωμών (ΕΠΙΠΕΔΟ ΕΕ).
5. Μείωση του αντίκτυπου του διεθνούς χρέους με τη μετατροπή του συμβατικού χρέους σε χρεόγραφα συνδεδεμένα με το ΑΕΠ (ΕΠΙΠΕΔΟ ΕΕ).

Ανάπτυξη χωρίς χρέος

6. Αποκατάσταση της εμπιστοσύνης μεταξύ των κυβερνήσεων και των εκλογέων στη βάση της διαγενεακή απαίτησης για δημοσιονομική διαφάνεια (ΕΠΙΠΕΔΟ ΚΡΑΤΟΥΣ-ΜΕΛΟΥΣ).
7. Να αντιμετωπίσει επειγόντως το πρόβλημα του εθνικού χρέους, μειώνοντας τις πιέσεις στις δημόσιες δαπάνες (ΕΠΙΠΕΔΟ ΚΡΑΤΟΥΣ-

ΜΕΛΟΥΣ).

8. Να καταργηθούν τα φορολογικά πλεονεκτήματα για τη χρηματοδότηση του χρέους στον εταιρικό τομέα για να δημιουργηθούν ίσοι όροι ανταγωνισμού μεταξύ της χρηματοδότησης του χρέους και της χρηματοδότησης ιδίων κεφαλαίων (ΕΠΙΠΕΔΟ ΚΡΑΤΟΥΣ-ΜΕΛΟΥΣ).
9. Να επιβαρυνθούν επαρκώς οι τράπεζες για την ασφάλεια ρευστότητας και φερεγγυότητας που έλαβαν από τις κυβερνήσεις και την ΕΚΤ (ΕΠΙΠΕΔΟ ΚΡΑΤΟΥΣ-ΜΕΛΟΥΣ).
10. Ανάπτυξη νέων χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων για τη χρηματοδότηση της αγοράς κατοικίας μέσω συμφωνιών κοινών μετοχών και κατάργηση τυχόν υπόλοιπων φορολογικών ελαφρύνσεων για χρεόγραφα στεγαστικών δανείων (ΕΠΙΠΕΔΟ ΚΡΑΤΟΥΣ-ΜΕΛΟΥΣ).
11. Να σταματήσουν να παρέχονται εκπτώσεις φόρου για καταναλωτικά δάνεια (ΕΠΙΠΕΔΟ ΚΡΑΤΟΥΣ-ΜΕΛΟΥΣ).

Ενιαία Αγορά στη βάση τριών ελευθεριών

12. Δημιουργία μιας νέας Ενιαίας Αγοράς τριών ελευθεριών στο εμπόριο -αγαθά, υπηρεσίες και κεφάλαια- και ελευθερία των εθνικών κυβερνήσεων να ελέγξουν τη μετανάστευση (ΕΠΙΠΕΔΟ ΕΕ).

Εταιρική διακυβέρνηση

13. Η δημιουργία ενός ενοποιημένου συστήματος υποβολής εκθέσεων κατά τα Ευρωπαϊκά πρότυπα για τις επιχειρήσεις και να εισαχθούν μετρήσεις που μετρούν άμεσα την ποιότητα των σχέσεων μεταξύ των εταιρών (ΕΠΙΠΕΔΟ ΕΕ).
14. Ενίσχυση της εποπτείας των μετόχων από την εταιρική διοίκηση, απαιτώντας διαφάνεια στην ιδιοκτησία των μετοχών, διαφάνεια στο πως αποφασίζονται οι πληρωμές των διευθυντών και δίνοντας κίνητρα για την μακροπρόθεσμη εμπλοκή των επενδυτών (ΕΠΙΠΕΔΟ ΕΕ).
15. Να εξισορροπηθεί ο κίνδυνος μεταξύ των εταίρων, απαιτώντας ισχυρότερη εκπροσώπηση των συμφερόντων των ενδιαφερομένων στα διοικητικά συμβούλια των εταιρειών και κατά τις διαδικασίες εκκαθάρισης, δίνοντας προτεραιότητα σε μικρούς πιστωτές, πελάτες, προμηθευτές και εργαζομένους έναντι ασφαλισμένων πιστωτών (ΕΠΙΠΕΔΟ ΕΕ).

16. Αλλαγή της ευθύνης της απόδειξης στον έλεγχο συγκεντρώσεων μεταξύ των επιχειρήσεων στην ΕΕ έτσι ώστε να μην απαιτείται μόνο η σαφής απουσία αρνητικών αποτελεσμάτων, αλλά επίδειξη θετικών κοινωνικών οφελών (ΕΠΙΠΕΔΟ ΕΕ).

Ρεαλισμός στη μετανάστευση

17. Επίσημη αναγνώριση των ορίων της δυνατότητας για μεταναστευτικές εισροές των κρατών-μελών μέσω της διατήρησης του ελέγχου της μετανάστευσης σε εθνικό και όχι σε ευρωπαϊκό επίπεδο (ΕΠΙΠΕΔΟ ΕΕ).
18. Δημιουργία ενός από κοινού χρηματοδοτούμενου συστήματος διαχείρισης της μετανάστευσης στην ΕΕ με ισχυρά συλλογικά εξωτερικά σύνορα (ΕΠΙΠΕΔΟ ΕΕ).

Επενδύσεις και ευημερία

19. Παροχή δυνατότητας στους δήμους για καθοριστική συμμετοχή τους στον οικονομικό σχεδιασμό της περιοχής, στην αύξηση του επενδυτικού κεφαλαίου και στην κατανομή του πλούτου (ΕΠΙΠΕΔΟ ΚΡΑΤΟΥΣ-ΜΕΛΟΥΣ).
20. Να οικοδομηθεί η κοινωνική ανθεκτικότητα με την παροχή κινήτρων για την συμβίωση των συγγενών και την αποκατάσταση της ικανότητας σε διευρυμένες οικογένειες και δίκτυα κοινής χρήσης, ώστε να μειωθεί η ζήτηση στους εθνικούς προϋπολογισμούς κοινωνικής πρόνοιας (ΕΠΙΠΕΔΟ ΚΡΑΤΟΥΣ-ΜΕΛΟΥΣ).

Πάρτε μέρος στη Πλατφόρμα της Συνομοσπονδίας της Ευρώπης•

- Πληροφορίες στη γλώσσα σας
- Εκδηλώσεις
- Δωρεάν λήψεις
- Αγοράστε το βιβλίο στην ιστοσελίδα confederal-europe.eu:
 - **εκτυπωμένο βιβλίο** ISBN 978-94-92697-00-4
 - **Ηλεκτρονικό βιβλίο**, ISBN 978-94-92697-06-6

Confederal-europe.eu/ellinika

Σχισιακές αξίες για την Ευρώπη

- Η ελευθερία, η ισότητα, η αλήθεια, η δικαιοσύνη και η αλληλεγγύη μπορούν να έχουν νόημα μόνο στο πλαίσιο των σχέσεων με τους άλλους και με τον Θεό.
- Για όλους εμάς, οι σχέσεις είναι η βάση της ταυτότητας, της μάθησης, των ευκαιριών, της επιτυχίας και της ευημερίας.
- Επειδή η ποιότητα της σχέσης επηρεάζει έντονα τόσο τους ανθρώπους όσο και τους θεσμούς, το σχεσιακό κεφάλαιο είναι πρωταρχική πηγή αξίας.
- Μια καλή κοινωνία συνδέει τα μέλη της με τρόπους που ενθαρρύνουν την κατάλληλη αμοιβαιότητα, τη διαφάνεια, την κατανόηση, τη δικαιοσύνη και το κοινό όραμα.
- Όλοι οι άνθρωποι πρέπει να αντιμετωπίζονται χωρίς μεροληψία σύμφωνα με τον νόμο και να γίνεται σεβαστή η έμφυτη αξία τους.
- Σε μια βιώσιμη κοινωνία, τα δικαιώματα των ατόμων, των κοινοτήτων, των ιδρυμάτων και των third parties (what do you mean by third parties?) πρέπει να βρίσκονται σε ισορροπία μεταξύ των κοινωνικών δικτύων, τα οποία συμπεριλαμβάνουν και τις μελλοντικές γενιές.
- Όταν οι σχέσεις μεταξύ ατόμων ή λαών διασπώνται, τότε πρέπει να επιδιώκεται η συγκράτηση και η διαμεσολάβηση σε σχέση με τον χωρισμό ή τη βία.

Πρωτοβουλία:

ECPM FOUNDATION

Επικοινωνία: hellas@confederal-europe.eu

Από το 2011, οι δραστηριότητες του Sallux υποστηρίζονται οικονομικά από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Η ευθύνη για οποιαδήποτε ανακοίνωση ή δημοσίευση από το Sallux, σε οποιαδήποτε μορφή και με οποιοδήποτε μέσο, αφορά το Sallux. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν φέρει καμία ευθύνη.

© 2017 David John Lee, Paul Mills, Michael Schluter. Όλα τα δικαιώματα διατηρούνται. Κανένα τμήμα αυτής της έκδοσης δεν μπορεί να αναπαραχθεί, να αποθηκευτεί σε σύστημα ανάκτησης ή να μεταδοθεί, με οποιαδήποτε μορφή ή με οποιονδήποτε τρόπο, ηλεκτρονικά, μηχανικά, φωτοτυπικά, καταγραφικά ή με άλλο τρόπο, χωρίς προηγούμενη άδεια του εκδότη.